

Listopad

Pacifik

1. Ráno kalný slunce málo svítí, svítí,
blázen malíř barvy rozsypal,
prázdný větve bez života kvítí, kvítí,
v mlhách se tvůj pozdrav zatoulal.

R: Víš, to listopad lásku nemá rád,
úsměv slunci vzal, jít však musíš dál.

2. Nad hlavou se hustý mraky válí, válí,
nízko krouží osamělej pták,
padá déšť, a přesto tváře pálí, pálí,
táhneš dál jak opuštěnej vrak.

R:

3. Nevíš, co tě táhne mokrou trávou, trávou,
nevíš, co tě nutí jinde spát,
touhy tvý jsou nekonečnou trávou, trávou,
kam tě žene nenasytnej hlad.

R:

4. Cesty přece jednou někde končí, končí,
tam, kde čeká věčný svítání ...